

ADVENT ÉS KARÁCSONY

„...Mindez pedig azért lön, hogy beteljesedjék, a mit az Úr mondott volt a próféta által, a ki így szól: *Ímé a Szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét Immanuelnek nevezik, ami azt jelenti Velünk az Isten.*”

Mt. I., 22-23.

Már Advent van, közel a Karácsony. Mindenfelé fények ragyognak, az üzletek csillognak, s kínálják portékáikat. Vegyél, fogyassz, ajándékozz... Ajándékozz magadnak, azután a szeretteidnek - ha vannak - meg azoknak, akiktől remélsz valamit, s mert e ragyogásban oly nagyon szemetszűrő a körülöttnünk lévő szegénység, elhagyatottság, most ajándékozz valamit a szegényeknek, a rászorulóknak is... Ez lenne az Advent? Ez a Karácsony? Advent nem korunk találmánya, s a Karácsony sem „Valentin-nap”. Bárhogyan is igyekszik az Élet helyett a pénzt követő korunk eltorzítani, Advent változatlanul az „Úrjövet” ideje, várakozás az Úr eljövételére. Emlékezés az elsőre és várakozás az ígért másodikra. Emlékszünk arra, hogy régen, kiemelten is az Ószövetség választott népe várta a Mindenható ígéretének beteljesülését, a Megváltó, a Messiás megszületését. De emlékszünk arra is, tudva, hogy mintegy kétezer évvel ezelőtt valóban megszületett, hogy akkor ezidőtájt már nagyon várta az Édesanyja is a megszületését. Meg előre is tekintünk. Hiszen az Úr, a Megváltó kétezer évvel ezelőtt megígérte, hogy majd eljő újra, másodszor is, mert szeret minket. Adventben erre az ígéretére is gondolunk, s - bár minden pillanatban valójában erre készülünk - ilyenkor a figyelmünket fokozottan e várakozásra, az érkezésére méltó készületre fordítjuk. Legyünk rendben, legyünk méltók a fogadására, legyen alkalmas rá a lelkünk és egész valónk.

Ez a készüllet az Advent. Karácsony pedig az Úr emberként való megszületésének az ünnepe. Szinte felfoghatatlan, hogy a Mindenható Isten véges teremtményként megszületik, mindenben hasonlóként hozzánk, a bűnt kivéve. Mindezt pedig a megváltásunkért teszi, hogy ne legyen úrrá felettünk a halál annak elenére, hogy a bűnbeesés-kor Ő hozott törvényt, miszerint teremtménynek örök élete nem lehet. De megígérte a megváltást is, aminek megtörténte majd Húsvétkor emlékezzünk. Ez az isteni tett szeretetből fakad, esendőként is szeret minket, s a születésének ünnepe így már természetesen a Szeretet ünnepe is, elválaszthatatlanul. A szeretet csak akkor valódi, ha mások felé fordul és nem alkalmilag mutatjuk ki. Amikor Szent István királyunk megalapította az első ispotályokat, éppen azért tette, mert az Úr maga mondta, hogy „szegények mindig lesznek veletek” és a szegényeket, a rászorulókat mindig - nemcsak ünnepnapon, alkalmilag - segíteni kell. Ezért az ispotályosoknak, máltai testvéreinknek is és nekünk is folyamatos vállalt kötelességünk a rászoruló megsegítése. Mivel pedig az „Úrjövet” készülleti idején az emberek így vagy úgy magukba is néznek és talán jobban észreveszik a nyomorúságot, talán jobban meghallják kolduló szavunkat, hogy segítség munkánkat, ilyenkor jobban megértik, hogy a keresztény lovagság, a Hit és az Egyház védelme, az elesettek gyámolítása és a különösen is elesetté vált nemzetünk segítése mit is jelent. „Segítsetek, segítsetek, segítsetek...”

Ferencz Csaba CSR
Nagymester

LECTORI SALUTEM

CHRISTUS VINCIT!

Mindig, mikor azt kérdik tőlem, mit jelent loagnak lenni, azt válaszolom, arra tudok csak felelni, mit kellene, hogy jelentsen. Miért választottam a lovagi hivatást? Lovaghoz méltó életet élek-e? Lelki és földi életem Istennek tetsző-e? Adok-e önzetlenül magamból másoknak, ahogyan Jézus tette egykoron? Hiszek-e minden időkben? Válasz helyett fejmem lehorgaszom, tekintetem a földre szegezem. A csend felel helyettem: gyarló az ember. Újra és újra elbukom, kudarcot vallok, mert gyenge vagyok és elesett. Szánalmas módon igyekezhettek csupán, hogy igaz keresztényhez méltó életet éljek, zokszó nélkül eltűnjem az arcucsapásokat, segítsek annak, aki rászorul, szeretni tudjam felebarátaimat, mint önmagam. Krisztus katonája vagyok, magas a mérce, de esküm kötelez, ezt választottam, ezért kell harcolnom. A csillagokon állva örködni a világ felett, segítve a szenvedőt, s esetet, nem lehet tisztátalan lélekkel. Csodálatos dolog, hogy az Úr gyarló mivoltom és elesettségem ellenére is szeret és gyermekének tekint. Mindig ad új lehetőséget, esélyt a bizonyításra. Tudom, ezzel a jóindulattal nem élhetek vissza. Ajándékot kaptam, a legegyszerűbbet. Szeretetet. Advent idején, a Megváltó eljövételét várva szívünkben a szürke hétköznapiokon és a kilátástalanság érzetén át utat tör a szeretet szava. Kell, hogy érezzük, kell, hogy elfogadjuk. Várjuk az Urat, hogy megérkezzen, Ő pedig arra vár, hogy befogadjuk. Igaz szívvel, igaz lélekkel. Tisztán. Advent próbatétel is egyben, a megtisztulás időszaka, segít hogy tisztán léphessünk Isten színe elé. Ahogyan mindig is kellene.

Istenem jöjj segítségemre, Uram segits meg engem!

Winkler Márton CSR

Szabó Géza atya

A huszonegyedik század embere minden-napi élete során egy járványként terjedő jelenségre figyelhet fel, amely töretlenül hódít és sikerrel találja meg követőit szerte a világban. Ez a jelenség nem újkeletű, évtizedek óta jelen van, gyökerei évszázados múltra tekintenek vissza és fejlődése során rengeteg vadhajítása alakult ki. Veszélyes és alattomos jelenség ez, mert a tudatlanságra, a hiányos ismeretekre, a kíváncsiságra és a gyengeségre épít. A „New Age” gyűjtőfogalom szárnyai alá tartoznak az egyre nagyobb népszerűségnek örvendő szinkretista „vallások” és a neopaganista, azaz újpogány irányzatok is. A veszély globális szintű, mivel a Világegyházat érinti. Új teóriák, eretnkségek ütnek fel a fejüket, egyre újabb közösségek alakulnak, amelyek jelentős anyagi támogatásnak örvendenek, jól funkcionálnak pénzügyi stabilitásuk, szervezeti felépítésük és megfelelő propagandájuk lévén.

Érdemes idézni a Magyar Katolikus Lexikon ide vonatkozó sorait, amelyek találozhatnak a New Age jelenséget és tárják fel a mozgalom lényegét: „New Age (angolul: ’új korszak’): szinkretista (keverék) jellegű világnézeti mozgalom a 20. század utolsó negyedében és a 21. század kezdetén. - Már-már parttalanul áradó eszméinek hirdetői tudatosan (ritkábban öntudatlanul) olyan új világszemléleti modellt (’új paradigma’) és valláspótló gyakorlatokat akarnak elterjeszteni, melyekkel az európai civilizációt, s azon belül a kereszténységet és a természettudományos gondolkodást alapjaiban támadják és kívánják lecserélni”. A lexikon hosszasan foglalkozik a New Age történetével, világ- és emberképével, történelemszemléletével, elemzi a vallási jellegű gyakorlatok mibenlétét (asztrológia okkult rendszere, reinkarnáció tana, mágikus energiák és gyakorlatok használata, különféle szellemi

SZINKRETIZMUS ÉS ÚJPOGÁNYSÁG

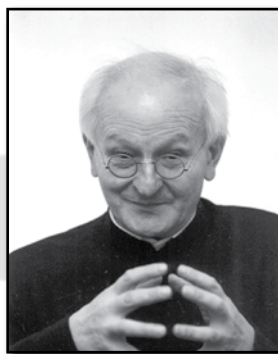
lények segítségével hívása – spiritizmus) és rendkívüli precizitással fogalmazza meg kritikáját a New Age jelenséggel szemben. Nekünk katolikusoknak a kérdéskör tekintetében is szem előtt kell tartanunk a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nemrég megjelent, pontosan ezeket a témákat érintő körlevélét. Szintén hálás szívvel és érdeklődéssel gondolkunk Jelenits István atyára, akinek több tanulmánya is megjelent ezekkel a témákkal kapcsolatban, amiket érdemes elolvasni.

Amellett, hogy a szinkretista irányzatok előszere-ttel építik be saját eszmerendszerükbe a világval-lások tanait, egyúttal nyíltan szembe is fordulnak ezen vallásokkal. Világosan látszik, hogy ebben a kultuszban fellelhetők a katolicizmus elemei is, de egy keresztény embernek észre kell vennie, hogy a teológiai tételek interpretációja gyanús és maga a tanrendszer erősen kétséges. Más kérdés, hogy nem is vallás az, amit a félrevezetett hirdetők tö-mege oly buzgón és lelkesen hirdet, inkább vala-miféle elméleti kedvtelésnek nevezhető. Vannak kifejezetten ártalmas oldalai is, például a scientológiai egyház, ami nem más, mint vallási köntös-be bújtatott gazdasági közösség. Mondvacsinált frázisokkal hálózza be a gyanútlanokat, kiszípolozza és tönkre teszi a hiszékenyeket. Az ilyen csoportosulások célja nem más, mint saját maguk hírnevének erősítése, megfelelő egzisztencia és életszínvonal kiépítése.

A szinkretista irányzatokhoz társítjuk többek közt az ősvallást. Minden ősvallásra – így a magyar ősvallásra is – a kereszténység tisztelettel tekint, hiszen értékes, a természetkultusz és a régi hagyományok ápolásával Isten jelenlétét keresi és próbálja bizonyítani. Azonban ezen ősvallások „skolasztikája” nem kikristályosodott, sokszor abszurd téziseket állít fel (Jézus pártus herceg volt és hasonló téveszmék). Őseink vallásossága, helytállása dicséretre méltó, de egy letűnt kor vallási szokásait nem lehet, nem kell és nem is szabad ráerőltetni a katolikus vallás tanaira. Az összehasonlító vallástudomány sokat foglalkozik ezekkel az értékes és megbecsülendő ősi kultuszokkal. Neves kutatók vizsgálták az ősvallásokat, mint például az Isteni Ige Társasága szerzetesi közösségének tagja, Wilhelm Schmidt, aki olyan vallástörténeti elméletet állított fel, amely szerint a primitív népek vallásában mindenütt megtalálható egy ősi Egyisten hit és ez az állapot a természeti népek vallási világának, a későbbi politeizmusokban elhomályosodott ősalapotat jelenti. Minden természetes ősvallás végső soron dokumentálja Isten valóságát.

A szekularizáció erősödése, a papi, lelkesi hivatások számának csökkenése is elősegíti a szinkretista, újpogány vallási rendszerek terjedését, a Katolikus Anyaszentegyház negatív színben való feltűntetését. Öröm mégis, hogy a sok csúfság ellenére erős az igazság- és az istenkeresés a fiatalok szívében, akiknek lelki igényeit nem elégítik ki a pótvallások eszméi. Sokan vannak, akik viszolyognak az intézményszerűtett vallásosságtól, de ez az idegenkedés főleg az objektív tapasztalatok hiányából ered.

A hit megőrzéséhez, a példamutató vallásgyakorlást követő szándék felébresztéséhez és a csellen-gők, az eltévedt bárányok megtalálásához járul-nak hozzá többek közt az egyházi lovagrendek is. Ezen kis közösségek belső fegyelmi rendjükkel, előírásaikkal képesek lehetnek kiváltani és a ka-tolikus vallásra irányítani az ifjúság figyelmét, felébreszteni a lelkiükben az áhítat és a Teremtővel való találkozás szándékának tüztét. Ezért kívána-tos, hogy a Szent István Lovagrend tagjai meg-őrizzék a rendet, a belső békéből külső harmóniát teremtsenek. Szent Ágoston ezt mondja: „Őrizd a rendet, s a rend megőriz téged”. Így szükséges be-tartani az ágostoni regula előírásait, az Alapokmány szabályait és nyíltan, érdeklődéssel fordulni a világ felé. A keresztény embert is ez kell jellemezze: fellépése le-gyen nyugodt, megnyilatkozása logikus. A katolikus vallásban is ez a csodálatos: rendezett, áttekinthető, körüljárható, megma-gyarázható, megérthető. Dog-matikája stabil, de nem merev.

Jelenits István atya

Minden vallási irányzattal tud dialogizálni. Nekünk keresztényeknek pedig minden nap öröm érezni, hogy Isten gyermekei lehetünk, közel lehetünk az Úrhoz, aki békét és biztonságot ad. Igazi otthon. Ugyanakkor Isten az igyekvők és a szorgalmasok bástyája, ezért cél-szerű, hogy hétköznapijainkat dolgoosan éljük, teo-lógiai ismereteinket, vallásosságunkat állandóan ápoljuk és mélyítsük.

Szabó Géza CSR

AVATÁSI ÜNNEPSÉG SZENT LÁSZLÓ NAPJÁN:

Ez év június 27-én, Szent László királyunk ünnepén, várományosi és lovagi ígéretekre került sor címtemplomunk, a Budapesti Szent István Bazilika Szent Jobb kápolnájában.

Várományosi ígéretet tett:
Geiger Nóra
Hodruszky Róbert
Kása Sarolta
Tasnádi Gábor
ifj. Tasnádi Gábor
Lovagi ígéretet tett:
Gyenes Attila

Szívből köszöntjük Testvéreink!
Christus Vincit!

A STEFANITA SZERETETSZOLGÁLAT HÍREI

Jdén, augusztus 6-án és november 4-én ismét jótékonyági hangversenyre került sor a Budapesti Szent István Bazilikában a Szent István Lovagrend és a Stefanita Szeretetszolgálat közös szervezésében. Nyáron Liszt Ferenc Esztergomi miséjének vatikáni változatát, ősszel Verdi: Requiem című művét egyaránt lelkesen fogadta a segíteni szándékozó közönség. A befolyt összeget a nagycsaládok gyermekei és az elhagyott, árva gyermekek megsegítésére, valamint a Mátraverebély-Szentkúti Nemzeti Kegyhely oltárának felújítására fordítjuk. Ez-

úton is hálásan köszönjük minden támogatónak a segítséget!

Szentendrén dec. 22-én a hajléktalan szálló ellátottjai között ágyneműt, takarókat, téli ruhákat osztottunk szét.

Adományozó vásárra kerül sor dec. 27-28 között a Stefanita Szeretetszolgálat helyiségében, az V. ker. Bank utca 1. szám alatt. Ruháink, cipők és könyvek találtak új gazdára.

Nagy Magdolna CSR

SZENT ISTVÁN ZARÁNDOKLAT RENDI RÉSZVÉTELLEL

Zarándokutunk a gödöllői Monarchia Lovasközpont kertjében felállított kettős-keresztnél kezdődött, ahol megjelöltük az irányt Csángóföld felé. Nem üres kézzel indultunk, adományokat vittünk határon túli magyar testvéreinknek. Az ökumenikus istentisztelet után délkeletnek fordultunk, a Történelmi Magyarország Partiumába, Érmihályfalvára. Két nappal később a Hegyköz dombjai között tartott ünnepi istentiszteleten a gyülekezet megismerhette az ereklyésített Szent István kard-másolatának történetét. Ezután Hegyközszentimrére, majd Szentjobb községre érkeztünk, ahol a település feletti dombon 1084-ben alapította Szent László azt a mára teljesen elpusztult benécs monostort, melyben felépítése után elhelyezték és őrizték Szent István királyunk ereklyéjét. Ménmaróton át Tordára augusztus 12-én érkeztünk meg. Egy nappal később már az Erdélyben elsőként felépített Makovecz templomban voltunk Csíkszeredán. Egy kis gyulakutai kitérő után Borsos Géza rendtársunkkal 14-én Gyergócsomafalván találkoztunk. Másnap már Gyergótölgyes templomában emlékeztünk szent királyunkra. Augusztus 16-án a Kárpátokon átkelve Pusztinába érkeztünk. Itt mondtuk el zárandoklatunk célját és szinte minden jelenlévőnek a kezébe tudtuk adni egy érintés erejéig a kardot. Ennél a közösségnél hagytuk adományaink nagyobb részét. A kisebb 17-én tovább mentünk Somoskára. Kézdiszentlélekre 19-én érkeztünk. Másnap, legnagyobb nemzeti ünnepünkön, délelőtt tíz órakor a kőből faragott, új Szent István-szoborhoz zárandokoltunk, majd a szobor megáldása után tovább mentünk Perkőre. Este ünnepélyesen mi gyűjthattuk meg a hegy csúcsán az ősi hagyomány szerinti őrtüzek első, indító jelzőtüzeit. Űrban hazafelé augusztus 21-én Sítérre mentünk, ahol szetosztottuk maradék könyveinket. Zárandokutunk során megerősödött bennünk, hogy utunkat folytatni

kell, a hagyományok, a múlt megismerése és megőrzése, eleink tisztelete minden nemzet, nép fontos szellemi, lelki manifesztációja.

Tasnádi Gábor CSR

MINDSZENTY SZOBORAVATÓ BUDAÖRSÖN

Október 8-án csütörtökön, Magyarok Nagyasszonya ünnepén, a Budaörsi Nepomuki Szent János Plébániatemplom kertjében, kőszobrot avattak és áldottak meg Mindszenty József bíboros, hercegprímás emlékére. A szobrot Babusa János szobrászművész alkotta meg. A Szent István Lovagrendet az a megtiszteltetés érte, hogy meghívást kapott erre a fontos és felemelő eseményre. A delegáció részt vett az ünnepi körmeneten és szentmisén, melyet Takács Nándor nyugalmazott püspök atya celebrált. A méltatást Salamon György festőművész mondta el. Az avatón elhangzott: Mindszenty József aszketikus, példamutató élete, szeretetteljes munkássága, karizmatikus egyénisége váteszként emelkedik a magyarság történelmi horizontján. A bíboros atya üzenete ma is iránymutató és erősíti lelkünket, hiszen ezt mondta: „Szeressétek az Egyházat és a Hazát! Mindenütt merik szeretni a hazájukat; mi magyarok is merjük szeretni a hazánkat!... az Egyház és a Haza szeretete legyen a mi lelkünk üdvé és hazánk feltámasztása!”. A szobor megáldása után a Lovagrend delegációja koszorút helyezett el.

Novák György CSR

A beszámoló eredeti, teljes szövege a Szent István Lovagrend honlapján olvashatók

SEGÍTSÉN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!

Kérjük támogassa Ön is a Stefanita Szeretetszolgálat munkáját. Felajánlásait az alábbi címre küldheti:

Stefanita Szeretetszolgálat Alapítvány

Cím: 1244 BP. Pf. 823

Számlaszám: Monor és vidéke Takarékszövetkezet 65100149-11296067

Adószám: 18115453-1-41

Hálásan köszönjük a segítséget!

Események a Lovagrend életéből:

- Május 1.: Munkás Szent József templomának ünnepe, Mátyásföld, Szent József plébánia
- Május 2.: Mindszenty emlékmise, Esztergom
- Május 30.: Csíksomlyói Pünkösdi Búcsú
- Május 30.: A Szent Jobb feltalálásának ünnepe
- Május 31.: Pünkösöd vasárnapi ünnepi szentmise a Szent István Bazilikában
- Június 11.: ÚRNAPJA, ünnepélyes Úrnapi körmenet és szentmise
- Június 27.: Szent László király ünnepe, avatás
- Augusztus 9.: A Rend Erdélyi Szent István zárandoklata
- Augusztus 15.: Nagyboldogasszony ünnepe, szentmise a Budavári Nagyboldogasszony Templomban
- Augusztus 20.: Szent István Király ünnepe, a Rend kötelező, hivatalos ünnepe. Országos Szent Jobb körmenet
- Szeptember 25-27.: A Rend közös lelkipályakorlata Szentkúton, a Suverén Máltai Lovagrenddel és a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrenddel. Az ünnepélyes szentmisét Dr. Paskai László bíboros úr mutatta be
- Október 8.: Magyarok Nagyasszonya ünnepe, a Rend Te Deuma
- November 4.: A Rend által az '56-os Forradalom hősei emlékére szervezett Verdi: Requiem előadás a Bazilikában.
- December 5.: A Belvárosi Főplébániatemplomban, a kettős állampolgárságról tartott népszavazás emlékére rendezett szentmise a testvéri Suverén Máltai lovagrenddel együtt
- December 8.: Közös szentmise a testvéri Suverén Máltai Lovagrend tagjaival
- December 29.: Becket Szent Tamás ünnepe, avatás

AUGUSZTUS 20. SZENT ISTVÁN KI- RÁLY ÜNNEPE

Mivel Egyházunk első ispótyáit, a jeruzsálemi, a római és az esztergomi ispótyákat és zárandokházakat elsőként, 1017-1018-ban Szent István király alapította, benne szerzetesi közösségekkel, amelyekből egyrészt az

ispótyalosság, másrészt elődeink, a Cruciferi Sancti Regis Stephani lett, rendünk fő ünnepe augusztus 20., Szent Királyunk ünnepe. Az idén, különös megtiszteltetés ért bennünket. Egyházi Főhatóságunk, dr. Erdő Péter bíboros úr felkérésére két fontos és fel-emelő feladatot is ránk bízta. Egyrészt máltai testvéreinkkel, a Szuverén Máltai Lovagrenddel együtt elláthattuk a Szent Jobbot vivők feladatát. Mind a Máltai Lovagrend, mind mi egy-egy 4 főből és 1 tartalékból álló csapatot kiállítva, felváltva vittük a bevonuláskor is és az Országos Szent Jobb körmeneten is Szent Királyunk e rendkívüli ereklyéjét. Ezenkívül részt vehettünk az ünnepélyes szentmise és a körmenet teljes szervezésében és lebonyolításában, rendezői feladatokat ellátva. Ebben is közösen vett részt a Máltai Lovagrend és mi, az egyházközségek és a Főegyházmegyei Hivatal munkatársaival együtt. Új élmény volt e minőségben venni részt az ünnepen. Feladataink ellátása egyben lovagi ígéreteink teljesítésének is egyik lehetősége volt. Több mint amit csak a jelenlét nyújtott korábban.

Ferencz Csaba CSR

„...ITT MÁS ERŐ AZ ÚR!”

„A tisztséget magától senki sem vállalhatja, csak akit az Isten meghív, mint Áront.” (Zsid. 5,4).

ez volt az első gondolatom, mielőtt letettem a telefont. A vonal túlsó végén rendi előljáróm kért meg, legyen én is egyike

a Szent Jobbot vivőknek. Kezdődtek a próbák. „Mi szükség van több próbára?” – gondoltam magamban, hisz megmutatják az útvonalat, és majd szépen megyünk. Amikor téglákkal pakoltuk tele a Szent Jobb hordozóalapzatát – és így szó szerint éreztük a „feladat súlyát” – rögtön megokosodtam. Sillye Jenő egyik közkedvelt dalában énekl: „...itt más erő az úr...” Ezt éreztem a csíksomlyói kolostor udvarán végzett tömeges gyóntatás és a feloldozást követő megáldoztatás láttán, és akkor, amikor a mindenfelől összereglett hívek sokasága és a teljes püspöki kar színe előtt kiléptünk a Szent Jobbal a térre. Itt más erő az úr. És ebben az erőterben hirtelen neveltségessé lett minden olyan földi „nagyság”, amiért egyesek képesek összetörni magukat s másokat. Ez az erő érezhetően jelenvalóvá vált. Barsi Balázs OFM atya elmondása szerint a Mária és Krisztus szobrát csókolgatók nem bálványimádók! Mert nem az anyagnak szól a tisztelet vagy imádás, hanem a személynek, aki mögötte van! Ezért volt a téren más erő az úr. Mert a tisztelet nem a tárgyiasult maradványnak szól, hanem mind-

annak, amit a mögötte álló személy 1000 éve létrehozott állam és egyház javára. És nem csak egy konkrét személy konkrét örökségét tette jelenvalóvá, hanem jog- és hitfolytonos ezer évünket. Az Egyházat, amelyen a poklok kapui nem fognak erőt venni, amely ott áll, áll és állni fog minden kormány bölcsőjénél és ravatalánál is. A körmenet számomra legkedvesebb pillanata az volt, amikor az Erzsébet térről befordultunk a Nádor utcába, s megpillantottam egy hölgyet, aki a felbukkanó körmenetet messziről meglátva elkezdett a könnyeivel küszködni. A menet haladt, ő egyre erősebben harapdálta az ajkait. Végül a menet elért hozzá. És akkor megadta magát. Sírt. Ily boldog könnyeket kívánok mindannyiunknak!

Hock Gyula CSR

KÖZÖSSÉGGEL, KÖZÖSSÉGBEN JÉZUSSAL

Lelkigyakorlat Mátraverebély-Szentkúton
2009 szeptemberében

szí lelkigyakorlatunk nemcsak helyszínében volt különleges. A Szent László által fakasztott forrás közelében valóban közösségben éltük meg ezt a hétvégét a

Máltai- és Szent Sír lovagokkal. A bennünk lévő hit, a ferences rendház szellemisége és fr. Kálmán Peregrin atya személye segítettek a Krisztussal való közösség megélését. Az elmélkedés első estéjén vesperáson vettünk részt a kegytemplomban. Az atya tudatosította bennünk a lelkigyakorlat lényegét, hogy ezalatt a pár nap alatt próbáljuk meg úgy végiggondolni életünket, hogy a mélységből a kereszten lévő Krisztusra feltekintő Szent Ferenchez hasonlóan mi is fel tudjuk tenni a kérdést: „Uram mit akarsz tőlem, hogy cselekedjem?”. Az Eucharisztia és a jócselekedet szorosán összetartozó fogalmak. Erre adott példát Szent Ferenc - aki észrevette, hogy Isten törekény kenyeré vált értünk, melyet szét kell osztanunk - és Teréz anyja, aki olyan szeretettel fordult a szegények felé, mint az Oltáriszentség felé. Paskai László bíboros úr homíliájának befejező mondatként kiemelte a három egyházi Lovagrend szerepét Isten dicsőségének terjesztésében. Ránk, XXI. századi lovagokra nézve is ugyanúgy érvényes az áhítat és bűnbánat, mint Szent Ferenc számára volt, aki a bűnbánat szentségében Isten irgalmát ismerte fel. Szombati elmélkedéseinket gyönyörű csillagos égbolt alatt megtartott keresztiúti ajta-

tossággal fejeztük be, melyen XVI. Benedek pápa aktuális gondolatait hallgattuk végig. A vasárnapi szentmisét a szabadban, a lourdes-i barlang előtt celebrálta Peregrin atya. A körmenet után a Szűzanyáról folytattuk az elmélkedést. Ahogy Mária meglátogatta Keresztelő Szent János édesanyját, úgy kell az Egyháznak is kilépnie a világba, hogy ezáltal környezete megszentelődjön. A nemzeti kegyhelyünkön eltöltött idő, az atya gondolatai, a misék, a közösségi beszélgetések, az önvizsgálat és a gyónás reméljük, hogy segítenek saját magunk jobb megismerésében és abban, hogy ezáltal hitelesen tudjuk képviselni az emberhez közel hajló Istent.

Banga Viktória CSR és Novák György CSR

A beszámoló eredeti, teljes szövege a Szent István Lovagrend honlapján olvasható

Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

ISSN 2060-9906

I. évfolyam, 2. szám. Alapítás éve: 2009. A kiadásért felel: Dr. Ferencz Csaba CSR, a Szent István Lovagrend Nagymestere. Szerkeszti és kiadja: Szent István Lovagrend. Honlap: www.communio.hu/stefanitalovagrend. E-mail: stefanitalovagrend@freestart.hu. Felelős szerkesztő: Winkler Márton CSR. Nyomdai előkészítés: Bazsó Tamás. Nyomdai munkák: O Pont Bt. Ügyvezető: Győri Énok. A Szent István Lovagrend címe: H-1014 Budapest, I. Úri u. 49. Telefon: +36-1-355-27-76. Bankszámlaszám: Magyarországi Volksbank Rt., 14100000-34297249-01000005